

Τελευταίες συμβουλές πριν από την Εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία (Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 30, 2014

ΕΙΝΑΙ κοντά η μέρα της Εξομολογήσεως και στη συνέχεια η πανευφρόσυνη στιγμή της Μεταλήψεως του Σώματος και του Αίματος του Χριστού. Ο Θεός να δώσει, ώστε να εξομολογηθείς και να κοινωνήσεις όπως πρέπει. Έτσι ο αγώνας της νηστείας και όσα τυχόν κέρδισες απ' αυτόν, θα επισφραγιστούν με τη θεϊκή σφραγίδα των ιερών Μυστηρίων. Γιατί γράφεις ότι φοβάσαι την Εξομολόγηση;

Πολλοί άνθρωποι, βέβαια, τη φοβούνται, εσύ όμως γιατί; Ο εξομολόγος είναι μόνο ο μάρτυρας. Ο Θεός δέχεται τις αμαρτίες. Εκείνος παραγγέλλει στον ιερέα να δώσει άφεση αμαρτιών στο χριστιανό που εξομολογείται. Ο Θεός ελεεί και συγχωρεί. **Συγχωρεί κάθε άνθρωπο που προσέρχεται στο Μυστήριο με μετάνοια αληθινή.**

Τί έχουμε, λοιπόν, να φοβηθούμε από έναν τόσο σπλαγχνικό Κύριο; Γιατί ν' ανησυχούμε;

Νομίζω πως η ανησυχία μας οφείλεται σε δυο λόγους: Πρώτον, στο ότι δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς να πούμε στην εξομολόγηση. Και δεύτερον, στο ότι εξομολογούμαστε σπάνια. Ως προς το πρώτο, έχω να παρατηρήσω, ότι γνωρίζει πολύ καλά τι θα πει στον εξομολόγο όποιος αγωνίζεται πραγματικά. Αγωνίσου, λοιπόν, να ζήσεις όπως είπαμε, και θα δεις πόσα θα έχεις να εξομολογηθείς! Ως προς το δεύτερο, πάλι, είναι αλήθεια πως, αν εξομολογούμασταν συχνά, δεν θα φοβόμασταν τόσο. Από δω κι εμπρός, λοιπόν, συχνότερα να εξομολογείσαι και συχνότερα να συμμετέχεις στο Κυριακό Δείπνο.

Στο μεταξύ, γράψε σ' ένα χαρτί όλα όσα νομίζεις ότι πρέπει να πεις στην

Εξομολόγηση και, όταν πας στον πνευματικό, εξομολογήσου με τη βοήθεια των σημειώσεών σου. Πρέπει να κάνεις μια πραγματικά σωστή Εξομολόγηση. Και σε μια σωστή Εξομολόγηση ο χριστιανός δεν περιμένει τον ιερέα να του

ρωτήσει αν έκανε τούτο ή εκείνο, αλλά λέει ο ίδιος εξαρχής όλα του τα αμαρτήματα. Δυστυχώς, η Εξομολόγηση σπάνια γίνεται όπως πρέπει. Ο πνευματικός αναγκάζεται να ρωτάει ένα σωρό πράγματα που δεν αφορούν τον εξομολογούμενο, και συχνά δεν ρωτάει εκείνα που τον αφορούν, γιατί δεν τα γνωρίζει ή δεν έρχονται στο νου του. Έτσι πολλά αμαρτήματα μένουν ανεξομολογήτα. Εσύ η ίδια, λοιπόν, πρέπει να πεις όλα όσα σου υποδεικνύει η συνείδησή σου. Μπορείς να τα θυμάσαι και δίχως σημειώσεις· μόνο να είσαι σίγουρη ότι δεν θα παραλείψεις τίποτα.

Μακάρι να εξομολογηθείς με αληθινή μετάνοια και με τη σταθερή απόφαση της διορθώσεως. Μη φοβάσαι. Αυτός ο φόβος είναι εντελώς ανώφελος και δυσκολεύει τα πράγματα. Ο ευλαβικός φόβος του Θεού είναι ωφέλιμος και σωτήριος, ενώ ο φόβος της Εξομολογήσεως είναι επιβλαβής και, θα έλεγα, παιδιάστικός. Ο εχθρός τον εμπνέει. Πήγαινε στον Κύριο όπως πήγε στον πατέρα του ο άσωτος υιός της ευαγγελικής παραβολής, επιστρέφοντας από την αμαρτωλή ζωή: Με συντριβή αλλά και με ηρεμία. Όταν εκείνος γύρισε στο πατρικό σπίτι, ο πατέρας του τί έκανε; Μήπως τον μάλωσε; Κάθε άλλο. Έτρεξε κοντά του, τον αγκάλιασε και τον φίλησε. **Έτσι θα κάνει νοερά και σ' εσένα ο ουράνιος Πατέρας σου. Απλώνει κιόλας τα χέρια Του προς το μέρος σου.** Δεν έχεις παρά να τρέξεις κοντά Του. Κάνε το με ευλαβική αγάπη.

Το βασικότερο στοιχείο της μετάνοιας είναι η οδύνη της καρδιάς για την αμαρτωλότητά της και η σταθερή απόφασή της για διόρθωση. Έχεις ήδη αποφασίσει να ευαρεστήσεις τον Κύριο. Και Εκείνος έχει αποφασίσει να αποδεχθεί με χαρά την απόφασή σου. Οδύνη, όμως, την αμαρτωλότητά σου νιώθεις; Ακόμα κι αν οι αμαρτίες σου δεν είναι πολλές ή βαρείες, είναι ωστόσο αμαρτίες και προκαλούν λύπη στον Θεό. Ντρεπόμαστε τους ανθρώπους για κάποιες επιπολαιότητές μας, αστόχαστα λόγια ή απρόσεκτα έργα, και δεν ντρεπόμαστε τον Κύριο όχι για απλές επιπολαιότητες, αλλά για αμαρτίες! Μάθε, λοιπόν, να βιώνεις την κατά Θεόν συντριβή και λύπη, που υψώνει μέσα σου κάστρο ισχυρό ενάντια στα ελαττώματα και τις αδυναμίες σου.

Στη μετάληψη των θείων Μυστηρίων πήγαινε με απλότητα καρδιάς, με βαθιά ευλάβεια και με τη βέβαιη πίστη ότι θα λάβεις μέσα σου τον Κύριο. Εκείνος μετά τη θεία Κοινωνία, θα αλλοιώσει την ψυχή σου όπως, ως

πανάγαθος, θέλει και όπως, ως πάνσοφος, γνωρίζει. **Άφησέ Του να το κάνει ελεύθερα.** Εσύ μην Του ζητάς τίποτα, καθώς άλλοι, που, επιθυμώντας άκυρα να λάβουν το ένα ή το άλλο χάρισμα από τη θεία Κοινωνία, στενοχωρούνται και ταραάζονται, όταν η επιθυμία τους δεν εκπληρώνεται. Τότε κλονίζεται ακόμα και η πίστη τους στη δύναμη του Μυστηρίου. Η ατέλεια και η αδυναμία, ωστόσο, δεν βρίσκεται στο Μυστήριο, αλλά σ' εμάς, τους ρηχούς και επιπόλαιους. Μην υπόσχεται τίποτα στον εαυτό σου. **Άφησέ τα όλα στον Κύριο, ζητώντας Του μόνο τούτο: Να σε ενισχύει σε κάθε**

τι αγαθό, για να Του είσαι ευάρεστη. Η θεία Κοινωνία συνήθως χαρίζει μια γλυκιά ειρήνη στην καρδιά. Κάποτε φωτίζει το νου και εμπνέει στην ψυχή την αφιέρωση στον Κύριο. Άλλοτε, πάλι, δεν δίνει τίποτα το άμεσο και φανερό, αλλά δυναμώνει γενικά τον άνθρωπο στον πνευματικό του αγώνα. Πρέπει να σημειώσω, πάντως, ότι δεν βλέπουμε απτούς καρπούς από τη θεία Κοινωνία, επειδή σπάνια κοινωνάμε. Αν προσέρχεται συχνά στα θεία Μυστήρια, θα δεις τους ανακαινιστικούς και παρακλητικούς καρπούς της. Παρακαλώ τον Θεό να σε βοηθήσει, ώστε να εξομολογηθείς και να κοινωνήσεις με εντελώς νέο πνεύμα.

(«Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή», ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: gonia.gr)